

ונוזכור את כולם

ארז בנימיני

ארז שרת כמפקד פלוגה בקורס מפקדי טנקים בחטיבת בית הספר לשריון, בערב כיפור ירד עם פלוגתו לחזית הדרום. ארז נפל ב י"א תשרי בקרב על גדות תעלת סואץ מדרום לקנטרה. בן 22 וחצי בנופלו במערכה בסיני.

ארז אהב לטייל, לשחק כדורסל, לחרוז חרוזים ולציר. ידע להיות חבר אמיתי, בעל חוש הומור מיוחד וטוב לב.

כתבה עליו חברה: "ארז הוא חבר שלי. הוא כל מה שחבר צריך להיות ועוד משהו שלא ניתן להסבר... על ארז לא אדבר לעולם בזמן עבר. כשנכנס ארז, נכנסת השמש והצחוק מתגלגל. הוא עידוד ומרפא, שמחה בלי פשר".

גדעון אבידב

גדעוני שרת כמפקד צוות בסיירת מטכ"ל. ביי"ג תשרי הסתער גדעוני עם חייליו על קומנדו סורי באזור נאפח. במהלך הקרב גדעוני נפגע ונהרג, בן 21 בנופלו ברמת הגולן. גדעוני היה בחור מסודר מאד וקפדן בפרטים, בעל כושר ביצוע מעולה. שקט צנוע ומאופק ויחד עם זאת החלטי ותקיף. גדעוני אהב טבע ונוף והרבה לטייל עם חברים ברגל וברכיבה על סוסים. השאיר אחריו יומן טיולים בו תאר בפשטות, בדייקנות ובהומור דק את קורותיה של חבורת המטיילים.

זהר בן ברק

זהר שרת בגולני, בפרוץ המלחמה היה בקורס מכי"ם. השתתף בקרבות נגד הסורים. ב י"ב תשרי זהר נפגע ונהרג בהסתערות הראשונה על החרמון, שנכבש בידי הסורים, בן 19 וחצי שנים נופלו ברמת הגולן.

שלוש אהבות היו לזהר: הספורט, משק-החי והמוסיקה. כשרכב על סוסו בשדות עמק-יזרעאל ונתן קולו בשיר, התאחדו שלוש אהבותיו. כשלא עסק ברכיבה, הקדיש את זמנו הפנוי למשחק הכדורסל, לטיפול בבעלי-החיים שבמשק ולהאזנה למוסיקה כחיי הפרפר חיי זהר, מתוקים הם וקצרים הם ופשוטים. שיר חייו של זהר לא פסק עד אם בכוח יפסיקוהו.

משה יפה

משה'לה שרת כקצין במדור תותחנות בבית הספר לשריון, בערב כיפור ירד עם חבריו לסיני. ב י"ב תשרי הצטרף עם לכוח טנקים מעורב שהתארגן בחופזה לקרב על "חמוטל". בהסתערות נפגע ונהרג. בן 21 בנופלו במערכה בסיני. למשה'לה היו ידי זהב ומשיכה חזקה למכניקה ואלקטרוניקה. הוא היה עקשן וציפה מאחרים כמו גם מעצמו לשלמות ולהשגת איכות גבוהה בכל דבר. משה'לה השקיע שעות עבודה מעל ומעבר לנדרש, להעלאת רמת ההדרכה בשריון ולהבאתה לרמה מקצועית גבוהה ביותר. היה נשוי חצי שנה לחברת נעוריו נירה, והיא כתבה: "אם יש מלאכים בשמים, בודאי משה'לה שלי אחד מהם".

עמוס בן דוד

בפרוץ המלחמה עמוס עלה לרמת הגולן בראש פלוגת המילואים שלו. עמוס השתתף בקרבות רבים, במהלכם החליף את מפקד הגדוד שנפצע. ב ט"ו תשרי, עמוס הוביל את הגדוד מעבר ל"קו הירוק". באזור חאן-ארנבה עמוס נפגע ונהרג. בן 27 בנופלו ברמת הגולן. עמוס היה נשוי לרוני ואב לצור ולשני. אהב אנשים ורכש חברים רבים בנהלל, בחוג לגיאוגרפיה בו למד באוניברסיטה ובצבא. אהב חברה ומסיבות והופיע בחגיגות נהלל בחן טבעי רב. תמיד לקח הכול בקלות ובקור רוח. עמוס קובל את עטור העוז לאחר שנלחם במשך 4 ימים רצופים בהם הדף והשמיד כוח אויב והציל מהשמדה כוח סיור שהותקף על ידי כוח קומנדו סורי.

גדי בן-נתן

בפרוץ המלחמה גדי ירד לסיני כסגן מפקד פלוגת מילואים. השתתף בקרבות הבלימה ונפצע בעינו. לאחר ששמע שמפקד יחידתו נהרג, התחמק מבית-החולים ושב לשדה הקרב. ב"ט תשרי נפגע ונהרג. בן 32 בנופלו במערכה בסיני. גדי היה נשוי לרותי ואב לסמדר ולאבנר שנולד אחרי מותו. גדי נולד בנהלל וגדל עד גיל 9 בחניתה. כילד היה ערני ונמרץ, הרבה לקרוא ספרים, עסק בספורט ואהב לצאת לטיולים. מגיל צעיר נטל חלק בעבודות המשק שאהב. לאחר סיום שירותו הצבאי עבד בהדרכת נוער במושבי הגליל המערבי, ובהמשך, התנדב להדריך בחווה של השירות הלאומי באזור נידח בטנזניה. בתום שנתיים בטנזניה חזר גדי למשק ההורים בנהלל. בתהליך של חיפוש דרך עצמאית עבד גם בפלחה של נהלל ובקואופרטיב הדיג באגם כפר-ברוך. דיתי אחותו כתבה עליו: "זהו אח שהנפש מתמוגגת לראות את קשיחותו הנמסה ומגלה רכות עצומה וסבלנות אין קץ אל ילדתו שלו". על חלקו בקרבות ושובו אל המערכה אחר פציעתו קיבל צל"ש ממפקד החטיבה.

זאב עמית

בפרוץ המלחמה זאב'לה התנדב לשירות פעיל והצטרף למפקדת אוגדתו של האלוף אריק שרון, המפקד והידיד. ב"א בתשרי זאב'לה נפגע ונהרג בהפגזה סמוך לתעלת סואץ באזור הצליחה. בן 46 בנופלו במערכה בסיני. זאב'לה היה נשוי לדליה ואב למיכל, רונית ואמנון. איש רב פעלים בארץ ובארצות רחוקות, עליהם יודעים רק מעט יודעי סוד. כתב עליו המשורר יצחק שלו: "ישנם בקרבנו אנשים שמסלול חייהם עובר יותר מדי קרוב למסלולם של קליעים, פגזים ורסיסים עד שתמה אתה לפעמים איך יוצאים הם בשלום בין השיטין הללו". זאב'לה היה פיקח ומחוספס כלפי חוץ ובעל לב זהב ורגיש מבפנים. חבר נאמן ללא גבול ובעל משפחה אוהב ומסור. פטריוט עז נפש, צבר אמיתי.

שבעה בחורים, כל אחד עולם ומלואו, נצורים ואהובים לעד.
יהי זכרם ברוך.